

ישמחו

עלון שבועי להנחלת נועם כבוד השבת וקדושתה

שבת בראשית

מרפא בכנפיה

מעודדים מהתגובות החיוביות ביותר של קהל הקוראים שהתקבלו על הגליונות הראשונים שהופיעו, הננו מגישים את העלון השלישי לציבור מבקשי ה' קוראי עונג, בתקווה להמשך רצוף מידי שבת בשבת.

וזאת למודעי, הוצאת הגליון נעשתה לאחר קבלת עצה וברכה מזקני גדולי וצדיקי הדור שליט"א, שהורו כי חיזוק הרבים בנושא זה של מניעת עשיית מלאכות בשעה מוקדמת בערב שבת, וזהירות בכבוד השבת, יש בכנפיה סגולה עצומה לכל מילי דמיטב, ובפרט לבריאות והצלה ממחלות רעות ל"ע. ומכח הוראתם וברכתם יצאנו מיידית לדרך זו, להביא את מודעות כבוד השבת ויקר תפארתה לקהל אמוני ישראל.

ובזאת הננו מבקשים את עזרת הציבור, מכל מי אשר נשאו לבו לגשת אל הקודש ולהיות שותף בדבר נשגב זה, באשר לצורך הפצת העלון בצורה רחבה ביותר, דרושים משאבים מרובים, וכאמור כל סיוע לדבר זה יש בו סגולה לרפואה וישועה, כפי שאמרו בבירור רבותינו שליט"א.

לשגרת השנה החדשה, לרדת מהפסגות העליונות ביותר לחיים הפשוטים החומריים.

אבל, זה לא חייב להיות ככה. יכולים גם כל השנה להישאר באווירת יום כיפור, באווירת שמיני עצרת!

תשאלו איך?

התשובה פשוטה - שבת קודש!

כל שבוע זה מגיע אלינו, שבת יום הנשמה, מעין עולם הבא, יומו של הקדוש ברוך הוא. תחילה למקראי קודש.

הסיבה שאנחנו לא חשים לכל שבת את אותם תחושות כמו ליום הכיפורים ולשמיני עצרת, זהו רק משום שאנו נופלים אליה בלתי מוכנים, היישר מיום חול שגרת.

נסה פעם, נגמור את ההכנות לשבת מוקדם יותר, למרות ימות החורף הקצרים המגיעים אלינו, נשב אחרי הרחצה והטהרה ולבישת בגדי השבת בשעה מוקדמת יותר, נספיק עוד לגמור קריאת שנים מקרא ואחד תרגום, נעיין בספר חסידות, כל אחד כפי דרגתו ומצבו הוא, ונראה בעינינו כי זה יכול לקרוא כל שבוע, מעין עולם הבא.

שבת בראשית, נתחיל מבראשית.

טעמו וראו כי טוב ה'.

תשובה, וערב יום כפור, והשיא מתרחש לקראת כניסת היום הקדוש, כשכל אחד מקבל שפע אור של טהרה, אין מילים לתאר את ההרגשות הללו.

ועמדנו כולנו כך יממה שלימה, בצום, בתפילות, מתוודים וממליכים, בוכים ושרים, בכל היכל תפילה שרתה השכינה, אותה ליוונו בסוף היום עם תקיעת שופר והכרזת המלוכה של ה' הוא האלוקים.

אורת סוכות ושמיני עצרת

ושוב באו ארבעה ימים של הכנה והתרגשות לקראת החג הקדוש שכבר עמד בפתח, ועם התקדש החג כולנו התרוממנו למעיינות שמחה וישועה, מכל עבר נשמעו מצהלות שירה וריקודים. גן עדן עלי אדמות.

ושיא השיאים בהגיע חג שמיני עצרת - שמחת תורה, בו ישובים אנו כל בני ישראל, לסעודה קטנה עם מלכו של עולם, אין תחושה בעולם יותר גבוהה מיום זה. הכל, כל העבודה של התקופה האחרונה, מתנקזת לה ליום עצום זה.

עם השבת נשאר באוירה המרוממת

וכעת?

קצת החמצה, קשה לרדת ככה

הטעם הטוב עוד לכולנו בפה, טעמנו וראינו כי טוב ה', התעלינו לפסגות, זה כבר מעל ירח שלם, שבו כל אחד ואחד מאיתנו, נמצא אי שם בעולם שכולו טוב.

הכל החל מחודש אלול, או אולי אפילו קודם לכן אצל אנשי מעלה. התכוננו בחיל מחד ובחדווה מאידך, לקראת בוא יום ה' הגדול הוא יום ראש השנה. אצל חלק מאיתנו החלו כבר מיד מתחילת החודש להשכים קום מידי בוקר באמירת הסליחות, ואצל אחרים החלו כך רק בשבוע האחרון, כולנו שמענו את קול השופר, הרבינו באמירת תהלים, ובסופו של דבר באנו נקיים יותר, נעלים יותר, מרוממים יותר, לקראת ראש השנה.

אורת ראש השנה ויום כיפורים

אין צורך לתאר איך עבר יום ראש השנה אצל כל אחד ואחד מאיתנו, מי בהסתופפות בצילו של צדיק הדור, ומי בהתכנסות בעולמו הפנימי בתפילה טהורה, כולנו כאחד חשנו בכל רגע ורגע, שנמצאים אנו באטמוספירה אחרת, שונה, מיוחדת.

ואחר כך מיד עשרת ימי תשובה, עם ריבוי התפילות והצדקות והתחנונים והלב הטהור שהתגלה אצל כל יהודי, ומגיע שבת

פניני הלכה

שאלה: הרוצה לצאת לדרך בערב שבת כדי להגיע למקום אחר, מהו שיעור הזמן שצריכים להקדים את היציאה?

תשובה: אם נוסע הוא למקום שלא יהיה לו שם את צרכי השבת, וצריך הוא להכין באותו מקום את צרכי השבת בעצמו, יש סוברים שמעיקר הדין צריך הוא להגיע למקום שם ישבות, קודם שיעבור שלישי היום של יום שישי, ונחלקו בשיעורו אם הוא עד כשלוש וחצי שעות מתחילת היום, או עד כארבע שעות ושלושת רבעי השעה מתחילת היום. ויש מקילים שיכול להגיע אפילו לאחר חצות היום, ובלבד שיעמוד לשבות בעוד היום גדול בכדי שיוכל להכין צרכי שבת.

אך אם נוסע הוא למקום שם יהיה מוכן לו צרכי שבת, מעיקר הדין יכול לצאת אף מאוחר יותר, ובלבד שיהיה מובטח שלא יגיע סמוך לערב, כדי שלא יבוא חלילה לידי חילול שבת, ויוכל לסדר את דבריו האחרונים קודם כניסת השבת.

בזמנינו הורו גדולי ישראל שליט"א, שהיוצא מבני ברק לכיוון ירושלים, יש לו להקדים את יציאתו לפני שעתיים וחצי קודם כניסת השבת, שזהו שיעור זמן שבו לא נכנס לחשש ספק של מכשול ח"ו. ולפי זה יש לשער בכל יציאה, לפני כניסת השבת, שיעור של שהות לפחות כפי פעמיים של הדרך בזמן רגיל, ועוד חצי שעה של התארגנות לשבת.

מקורות: שולחן ערוך רמ"א, א ומושנה ברורה שם, א-ו; שולחן ערוך תנ"ט, ב ומוגן אברהם וש"ע הרב שם; חוט שני ה, ג.

לשון חכמים

יש לך לדעת שאין תשוקה בעולם עריבה וחיביבה ונחמדה ונאהבת ונתאבת ומקוות לנבראים, ובפרט לחלק הרוחני המכיר ויודע בחינת אור האלקות, כהדבקות באורו יתברך, ואליו יכספו כל נפש חיונית המגעת להכיר קצת מנועם אורו יתברך, תצא נפשם לחזות בנועם ה'... והוא אומרו ויכלו השמים והארץ וכל צבאם, פירוש הכתוב ויכלו על דרך אומרו 'נכספה וגם כלתה', ובאמצעות זה נשלמה ונתקיימה הבריאה...

...שהשבת הוא המקיים העולם כל ששת ימים, ואחר עבור ששת ימים יבוא שבת אחרת ויחיהו ויקיימהו עוד ששת ימים אחרים... והגם שכתבנו למעלה כי העמדת העולם היא בחשק הקבלת אור המקיף והישר בנעלמות, אין זה מכחיש לדברינו כאן, כי זולת השבת אין השגה בעולם להכיר לכסוף ולכלות אל הבורא.

(אור החיים בראשית ב, א-ג)

אמרת השבת

דבר ייחודי יש בתפילות שבת, כשלכל תפילה יש נוסח ברכה משלה בברכה האמצעית, בשונה מתפילות המועדות שבהם יש לכל התפילות נוסח אחד.

עמד על כך הטור (אורח חיים סימן רצ"ב), וביאר את הדבר, שהשבת מכוונת כנגד שלוש שבתות שונות. שבת אחת, כנגד שבת בראשית שבו שבת הקדוש ברוך הוא מבריא את העולם, וכלפי זה מכוונת הברכה האמצעית כליל שבת העוסקת בשביתת הבריאה בשבת. השבת השנייה היא כנגד התורה שניתנה בשבת, וכלפי זה מכוונת הברכה האמצעית ביום השבת העוסקת בשבח קבלת התורה על ידי משה רבינו ובחירת עם ישראל בקבלת השבת. השבת השלישית היא שבת לעתיד לבוא בביאת המשיח, ועל זה אומרים 'אתה אחד ושםך אחד' שבגאולה יתגלה מלכות הקדוש ברוך הוא.

הוסיף על כך רבי מאיר שפירא מלובלין, שזהו הביאור במה שאמרו חז"ל 'אלמלא משמרין ישראל שתי שבתות מיד נגאלין', כלומר אם היו משמרים את שבת בראשית, ואת התורה שהיא השבת השנייה, היו מיד זוכים לשבת השלישית שהיא הגאולה.

פרשת השבת

וַיְהִי עֶרְבַּי וַיְהִי בֹקֶר יוֹם הַשְּׁשִׁי: וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם:

(בראשית א, לא - ב, א)

ויהי ערב ויהי בקר יום השישי, אמר רבי יודן זו שעה יתירה שמוסיפין מחול על קדש ובה נגמרה מלאכת העולם, על כן כתיב השישי (מדרש רבה אות ט)

פירש רבי שלמה גאנצפריד (בעל קיצור שולחן ערוך), על פי מה שאמרו במדרש (זוהר חדש סוף פרשת שלח) 'לא זזה שכינה מישראל בשבתות וימים טובים ואפילו בשבתות של חול', ופירש בספר משביר בר שאפילו בחלק שמוסיפים מחול על הקודש, ואינו שבת עצמה, בכל זאת הקדושה שורה בו כמו בשבת, ושורה בו השכינה. ויש לרמוז את הדבר בראשי התיבות של הכתוב 'יום השישי ויכלו השמים' שיוצא ממנו שם ה', לפי שבשבת שורה השכינה, וצירוף זה מתחיל כבר מיום השישי, לפי שגם בחלק שמוסיפים מחול על הקודש שורה השכינה.

וזה דייק המדרש מהכתוב 'יום השישי ולא יום ששי' שבא הפסוק לרמוז את השראת השכינה אפילו בתוספת שבת, וזה שעה יתירה שמוסיפים מחול על הקודש.

(אפריון)

מעשה לשבת

התיקון למכשול

את לבו בגמגום פרקי תהלים, אך חש הוא כי הוא אינו מסוגל לעמוד בכך, לפניו עוד סכום רב של תעניות וסיגופים, והוא אינו יכול לשאת זאת.

שמועה באה לעיירה, כי הבעל שם טוב הקדוש עומד לבוא העירה, ואצלו יכולים למצוא מזוהר לכל תחלואי הנפש והגוף כאחד. ואכן, עם בואו של הבעש"ט הקדוש, נעמד ר' געציל בתור, כשכולו סילודין וחידודין, ובהגיע תורו נכנס בחיל ורעדה לפני הבעש"ט הקדוש, ושוב פורץ הוא בבכי מר. הבעש"ט הקדוש פונה אליו בחיבה ו' יהודי, מה לך כי בוכה הנך מרותי? ור' געציל חש כי החיבה הוא מהלב פנימה, ומרגיעה את נפשו, ותוך כדי מספר הוא את המכשול שאירע לו, ואת התיקון שהשית עליו הרב ושהוא אינו יכול לעמוד בכך.

מיד פנה אליו הבעש"ט הקדוש ואמר לו, כי התיקון שלו יהיה שהוא יקנה חבילת נרות, ויניח אותם בבית המדרש, כדי שידליקו מהם נרות כל ליל שבת, שידלקו זמן רב לכבודה של השבת, ובוה יסופר עוונו.

שמע על כך הרב ומיהר למעון קדשו של הבעש"ט, ושאל לפניו רבינו ילמדנו, הרי תיקון לחילול שבת בשוגג מבואר ברקח בהמון סיגופים ותעניות, ואיך יתכפר לו בחבילת נרות?

ויען לו הבעש"ט הקדוש, אכן כן, ידעתי גם ידעתי. אך אדם שכל ימיו נזהר הוא בכבודה של השבת, ואירע לפניו מכשול שלא לרצונו, וכל כולו שבור לרסיסי רסיסים, ברור שהתכפר לו הדבר על ידי שברון לבו הטהור, כפי הכתוב 'לב נשבר ונדכה אלקים לא תביה', ויותר מזה אינו זקוק, וכל הנרות היו רק להחזיר לו את תחושתו שעדיין אינו אבוד הוא לפני הקדוש ברוך הוא, ומעשיו רצויים.

בעוגמת נפש, כשהוא אינו יודע את נפשו מצער.

במוצאי שבת, עולה הוא לביתו של הרב, רבי מיכל, ופורץ בבכי מר, ומספר את סיפורו. חיללתי את השבת, מתייפח הוא, מה אעשה רבי?

ורבי מיכל, איש יודע ספר, פוסק לו את פסקו כפי המבואר ברקח ובספרי התיקונים, כך וכך תעניות של שני וחמישי, ועוד סיגופים שונים, לכפר על חילול שבת בשוגג.

ר' געציל, יהודי פשוט, מנסה לצום פעם ועוד פעם, שובר

ר' געציל העגלון, מסיע הוא את תושבי ברסלאו ממקום למקום כפי בקשתם, ומזה פרנסתו. כל ימיו מדקדק הוא מאוד, לא לצאת לדרך אם לא יוכל לחזור לברסלאו עד חצות יום שישי, כשזמנו לפניו להכין את עצמו כראוי להכנס לשבת כולו רוחני.

יום שישי אחד, יוצא הוא לדרך בשעה מוקדמת כדי לשוב לביתו, ואיך שמתחיל הדרך נשבר אופן אחד מהעגלה, יורד הוא ומתקן את האופן, והדבר אורך זמן ממושך, החמה כבר מאיימת להגיע למרומי הרקיע, והוא עדיין רכון מתחת לאופן בניסיון נואש לתקנו. משאך עולה הדבר בידו, מאיין הוא בסוסים לרכב מהר יותר, כדי לנסות ולהגיע העירה מוקדם ככל הניתן.

לצערו כי רב, שוב תקלה, והפעם אחד ממושכות הסוסים נקרעו. נאנח ר' געציל אנחה כבושה, ויורד לנסות לתקן זאת. קושר ומושך, מקצר ועולה, והשמש כבר נוטה לצד מערב. כולו מלא עגלי זעה, דוחק הוא בסוסים להריצם, אך הם עייפים ואינם נענים לקריאתו, וכך רואה הוא ועיניו כלות כשהשמש מתקרבת מערבה, ובתי ברסלאו נצפים אי שם באופק הרחוק.

ר' געציל יהודי ירא שמים, אינו יודע להשית עצה בנפשו, מכה הוא פעם אחר פעם על גבם של הסוסים המסכנים שיאיצו את דרכם, וכך נכנס ר' געציל העירה כשבני העיר כבר נמצאים בבית הכנסת בעיצומה של תפילת השבת.

לפתע מכה בו המחשבה, הוא שכל ימיו נזהר כל כך על כבודה של השבת, איככה נכשל ונסע בעיצומה של קבלת השבת על העגלה. ממהר הוא לביתו, נכנס בלאט, שוטף את פניו וידייו השחורות, מחליף במהירות את בגדיו, ומתפלל תפילה חפוזה בביתו, וכך עובר עליו כל השבת

דבריהם הם זכרונם

האדמו"ר הצמח צדיק מויז'ניץ - רבי מנחם מענדיל הגר - כ"ט תשרי תרמ"ה

בשבת זו, חל יומא ההילולא של הרב הקדוש הצמח צדיק מויז'ניצא זצוק"ל, אבי שושלת ויז'ניץ המעטירה, אליו נהרו אלפים רבים לשמוע תורה ויראת ה' טהורה. מסופר עליו, כי תמיד היה מקבל את השבת בשעה מוקדמת מאוד, וכשגמר את תפילת ערבית של ליל שבת, עדיין זרחה השמש בעולם, וכשהיה עושה קידוש, קרני השמש עוד היו מאירים על כוס היין שבידו. עד היום מקפידים בבית ויז'ניץ להתחיל את תפילת השבת בפתחת פרק 'הודו', בשעה מוקדמת מאוד, הרבה זמן לפני זמן הדלקת הנרות.

בספרו 'צמח צדיק' מאריך הוא לדרוש על החובה להמשיך את קדושת השבת לימות החול, ועל החובה להמתין כל ימות השבוע ליום השבת, בה זוכים לאור מופלא, ומפרש בדרך פרד"ס בהרבה אופנים את ההשפעה העצומה של המשכת קדושת השבת.

בפרשת ואתחנן כותב הוא על הפסוק 'ואתחנן אל ה' בעת ההוא לאמר, בלשון זו: "כי האדם צריך להתפלל בכל ששת ימי המעשה שיזכה לקבל שבת קודש כראוי, כמו שכתוב ושמרו בני ישראל את השבת', מלשון 'ואביו שמר את הדבר', שיהיה מצפה וממתין בכל יום לקדושת שבת. וזהו 'ו' אתחנן', רצה לומר 'ו' ששת ימי המעשה אתחנן אל ה', 'בעת ההוא לאמר' גימטריא 'ביום שבת', שיזכה לקבל יום שבת כראוי, ולומר שירות ותשבחות בשבת קודש כראוי."

הרב הקדוש הצמח צדיק מויז'ניץ זצוק"ל

ילדי השבת

ילדים יקרים:

וְדַאי הַנְּכֵם שָׁמַיִם לָב, כִּי לִפְתָּע נַעֲשֶׂה חֶשֶׁךְ בְּשַׁעַת מִקְדָּמַת יוֹתֵר, אֲנַחְנוּ חוֹזְרִים הַבֵּיתָה מֵהַחֵדֶר וְכִבֵּר חֶשֶׁךְ, וְאֶפִּילוּ הַקְּטָנִים יוֹתֵר הַשָּׁבִים מֵהַחֵדֶר בְּשַׁעַת מִקְדָּמַת אַחַר הַצְּהָרִים, לֹא חוֹלֵף זְמַן רַב מֵאֲזוּ שָׁבוּ מֵהַחֵדֶר, וְכִבֵּר נַעֲשֶׂה חֶשֶׁךְ.

גַּם בְּיוֹם שִׁשִּׁי כְּשֶׁאֲנַחְנוּ שָׁבִים מֵהַחֵדֶר מִקְדָּם בְּצַהָרִים, הָאֲמַת הִיא שְׂזָה כִּבֵּר לֹא מִקְדָּם, כִּי רַק שְׁעוֹת סְפוּרוֹת נוֹתְרוֹת לָנוּ עַד שֶׁתִּשְׁקַע הַחֲמָה וְהַשַּׁבָּת תִּכָּנַס.

שִׁימוּ לָב, כִּי בְּחֻדְשֵׁי הַקְּרוּבִים הַיָּמִים יִלְכוּ וְיִתְקַצְרוּ עוֹד וְעוֹד, וְזֶה מְחַיֵּב אוֹתָנוּ לְהִזְהָר יוֹתֵר וְיוֹתֵר לְהִזְדַּרְזוֹ בְּהַכְנֹת לַשַּׁבָּת, לְסַדֵּר אֶת חֲפָצֵי הַמִּקְצָה עַל מְקוֹמָם מִבְּעוֹד יוֹם, וְלִהְעֲרֹךְ כְּרֹאוֹי לַשַּׁבָּת הַמְּמַהֲרָת לְהִגִּיעַ. כִּךְ נִגִּיעַ לַשַּׁבָּת, רְגוּעִים וְנִנְוָחִים, שְׁלוֹיִם וּמְאֻשָּׁרִים, וּבִרְכַּת הַשַּׁבָּת תַּחוּל עָלֵינוּ כְּרֹאוֹי.

שַׁבָּת שְׁלוֹם.

משל ונמשל

בעת שנסגר שידוך למזל טוב, הנוהג הוא, שחתן משגר מתנות ותכשיטים לכלה, והכלה עונדת אותן עליה. קורה לעתים שיש נתק בין הצדדים, ואנשים אפילו סוברים שמא התפרדה החבילה והתנתק קשר השידוך. אך כל עוד והתכשיטים עדיין מצויים אצל הכלה, יוצאת היא עם הטבעת על אצבעותיה, או עם השרשרת לצווארה, הכל יודעים כי הקשר עדיין לא נותק, למרות כל הקשיים. ויתכן עוד שתקבל אפילו עוד נדוניא ודברים נוספים.

אך אם השיבה הכלה את התכשיטים ושיגרה אותם לחתן, יוצאת היא לרחוב, ללא הטבעת ללא השרשרת, או כי אז הכל יודעים כי התפרדה החבילה, והשידוך התפרק. אין סיכוי עוד למתנות נוספות, לנדוניא מכובדת.

הנמשל: השבת היא המתנה הטובה ביותר שקיבלו עם ישראל מהקדוש ברוך הוא בנתינת התורה, כמוה כתכשיטי הכלה לעם ישראל. כל עוד היהודי נוהג בה כבוד, עונד הוא את השבת לראשו, גם אם יש אי אילו מעידות וקשיים, אך הקשר עדיין קיים, לא התפרדה החבילה. ויתכן שעדיין יזכו לברכות ולהשפעות טובות.

שונה הדבר אם חלילה אין היהודי עונד לתפארה את השבת לראשו, משול הדבר כמו הכלה שהחזירה את התכשיטים לחתן, מה שמעיד על פירוק החבילה, ואין עוד תקווה לברכה על מה שתחול.

(משלי החפץ חיים)

יכולה היא שתרחם

זכות הפצת הגליון
תעמוד לרפואתו השלימה והמהירה של
הילד משה יעקב בן יונה
בתוך שאר חולי ישראל

קח גם אתה חלק בהפצת גליון זה
והדפס כמה עותקים
להפצתם בבתי הכנסת באיזור מגורריך!

מסייעים להפיץ את אור השבת ורואים ישועות

דולה זכות השבת להגן בעד התומכים והמסייעים
ברפואות, ישועות, פרנסה, וכל מילי דמיטב.

**לתרומות והקדשות, לזכות ולע"ג,
וכן לפרסום בעלון:**
052-7636030

קוראי עונג

לכבוד עורכי העלון החדש 'ישמחו' הי"ו
יישר כח גדול על מפעלכם החשוב,

יה"ר שחפץ ה' בידכם להצליח ולהעמיק את הזיקה בין כנסת ישראל לבת
זוגה היא השבת הק'.

אבקש לשאול אודות מה שהובא בגליון (מס' 1) במדור 'משל ונמשל' בשם
הערול"ג בענין ר"ה שחל בשבת. היכן בדיוק כתב זאת הערול"ג?

יישר כח
רפאל ר.

תשובת המערכת:

דברי הערוך לנר הינם בתוך ספרו הנפלא 'מנחת עני' דרשות לימי השנה
שכתבם בעל הערוך לנר בערוב ימיו ונדפס סמוך לפטירתו. משל זה נמצא
בתוך דרשה לשבת האזינו שבת שובה, שם מאריך הוא להוכיח, שכשחל
ראש השנה בשבת, הוא לפעמים טובה גדולה שמגיע לאחר מכן שנה טובה
במיוחד, כמו למשל השנה שנכנסו עם ישראל לארץ הקודש היה בשבת,
ולפעמים הוא להיפך רחמנא ליצילן, כמו שנת חורבן הבית שראש השנה
חל בו בשבת. והוא תולה את הדבר ביחס שבו עם ישראל מתייחס לשבת,
ומבאר את הדברים במשל האמור. כמובן, שבפנים הספר המשל מובא
באריכות יתר, ובמתק לשונו הקלור לעיניים של בעל הערוך לנר זיע"א.
ויה"ר שנוכח באמת ששנה זו הבאה לקראתינו תהיה שנת גאולה שלימה
בזכות התחוקות בשמירת השבת.

זמני כניסת
ויציאת השבת

שבת בראשית

ירושלים	בני ברק	חיפה
4.30	4.45	4.35
5.42	5.43	5.42
6.22	6.19	6.20
ר"ת:		

ישמחו

להנחלת כבוד השבת וקדושתה בישראל

לקבלת הגליון בכל שבוע,
ולהערות הצעות ותרומות:

ysmechu@gmail.com

**במהזור הדף היומי הזה תזכה להבין
את אגדות
רבה בר בר חנה
בוא להנשוף
אוצר...**

בט"ו בחשוון תתחיל בדף היומי בבא בתרא עג-עד את לימוד
האגדות שסיפר רבה בר-בר חנה. אי ההבנות והתמיהות ישאירו
אותך בסימני שאלה, כאשר לדעת המפרשים הכוונה אינה כפשוטה.

מכון "למוד אגדה" בהגשת בכורה מפוארת
במגוון פירושים של חכמי הדורות, השופכים
אור וטעם על כל מילה, ונותנים
לך הוראות למעשה בעבודת
ה' היוצאים מתוך הדברים.

ניתן להשיג בחנויות הספרים המובחרות

הפצה ראשית: ספרי שרגא אשדוד 08-8664711 | uialbert10@gmail.com

